

Est No 811

1. 2285 R

Misti - innimeste

õige ello kombes.

"Dtskui winapu olõ ei woi wilja
kanda isseennesest, kui temma ei ja
winapu külge, nenda ka teie, kui teie
ei ja minno sisse." Soan. 15, 4.

190
Issanda armastusses on need salmi-
kessed, Temma pühha sanna seest,
wannadele ja noortele wäljakir-
jotanud, ja sowib neile keikile
sest hinge kasso,

R. M. Henning

RA 156.

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

Talliõnas,

trükkitud Lindworski pärrijatte kirjadega.

A-156 [1847]

arch. ens.

261

Administrativ-Beilage

Von dem Estländischen Evangelisch-Lutherischen Provinzial-Consistorio wird hierdurch attestirt, daß vorliegende Schrift einen wörtlichen Abdruck von Bibelsprüchen aus der, von diesem Consistorio veranstalteten Ausgabe der estnischen Übersetzung der heiligen Schrift enthalte.

Reval, Dom, den 12. August 1847.

Dr. Christian Rein,
Vize-Präsident.

Chr. Heinrich Dörschelmann,
Consist.-Secr.

(L. S.)

Der Druck ist unter der Bedingung erlaubt, daß die
gesetzliche Anzahl Exemplare der Censurcomität übergeben
werden.

Dorpat, den 24. August 1847.

(L. S.)

Censur-Sachmann.

Administrativ-Beilage

Administrativ-Beilage

13680/1197

Bibliotheca

Dorpatensis

2/15739

1

Nisti-inuimeste bige ello kumbede te.

„Minna ollen winapu, teie winapu ofsad,
kes minno sisse jään, ja minna temma sisse,
se kannab paljo wilja; sest minnota ei woi
teie ühtegi tehha.“ Joann. 15, 5.

„Kes enuast ütleb Temma sisse jäwad,
sesamma peab ka nenda kaima, kui Temma
on kaimud.“ 1 Joann. 2, 6.

„Sest kui teie lihha järrele wottate ellada,
siis peate teie surrema; agga kui teie Waimo
lääbi ihho teud wottate surretada, siis peate
teie ellama. Sest ni mitto kui Jummala
Waimo lääbi juhatakse, needsinatsed on
Jummala lapsed.“ Rom. 8, 13. 14.

„Agga ma ellan, ei mitte ennam minna,
waid Kristus ellab minno sees, ja mis ma
nüüd ellan lihhas, sedda ma ellan uskus
Jummala Poia sisse, kes mind on armosta-
nud, ja isfeennast minno eest ärraannud.“

Kal. 2, 20.

„Minna ärrendan feik Kristusse lääbi, kes
mind wäggewaks teeb.“ Wilip. 4, 13.

„Waimo kasso on armastus, rõõm, rahho,
pitkmeel, heldus, headus, truus, tassandus,
kassinus.“ Kal. 5, 22.

„Mis muud, wennad, mis tõssine on, mis
aus, mis bige, mis kassin, mis löbbus, mis
hea on kuulda, kui üks hea kombe, ja mis
itusse wäärt on, se peäle mõttelge.“

Wilip. 4, 8.

*

Armastus Jummalast wasto.

"Agga Jēsus wastas se kirjatundjale: Se keigehüllem keige kässofannade seast on: Kule Israhel, Jēsand, meie Jummal on üks, ainus Jēsand; ia sinna pead Jēsandat omma Jummalat armastama keigest ommast südda-mest, ja keigest ommast hingest, ja keigest ommast melest, ja keigest ommast wäest."

Mark. 12, 29. 30.

"Jummal on armastus, ja kes armastusse sisse jääb, se jääb Jummal sisse, ja Jummal temma sisse. Armastagem Tedda, sest Ta on meid enne armastanud."

1 Joan. 4, 16. 19.

"Se on Jummal armastus, et meie Temma kässofannad peame, ja Temma kässofannad ei olle mitte rasked." 1 Joan. 5, 3.

"Urge armastage mitte mailma, egga sedda, mis mailmas on. Kui kegi mailma armastab, selle sees ei olle mitte Jēsa armastust. Sest keik, mis mailmas on, lihha himmo, silma himmo, ja ello kõrkus, ei olle mitte Jēst, waid se on mailmast. Ia mailm lähhab hukka, ja temma himmo; agga kes Jummalat tahmist teeb, se jääb iggaweste."

1 Kor. 2, 15. 16. 17.

"Agga mul on middagi sinno wasto; et sa omma esimest armastust olled mahhajanud. Siis mõtle nüüd, kust sa olled ärra-langenud, ja parranda meelt, ja te esimestest teud." Jlm. ram. 2, 4. 5.

Tännamine.

"Mo hing, kida Jehowat, ja keik mis minno sees, Temma pühha nimmi. Mo hing, kida Jehowat, ja ärra unnusta mitte keik Temma heateggemisi ärra. Temma on se, kes keik so üllekohhut andeks annab, kes ärra-parrandab keik so wiggadussed, kes so ello lunnastab hukatussest, kes sind ehhitab hel-dusse ja hallastussega kui kruniga."

Laul 103, 1—4.

"Se on hea, et Jehowa tännatakse, ja Sinno nimmi lautakse kites, Sa keigekõr-gem! et So heldus hommiko, ja So tõlks-dus õ aegus kulutakse." Laul 92, 2. 3.

"Kes ohwriks toob tunnistust, se auustab mind, ja walmistab teed, et ma temmale woin Jummalat õnnistust anda nähha rõmoga." Laul 50, 23.

"Keik, mis teie ial wottate tehha sanna ehk tõga, sedda tehke keik Jēsanda Jēsusse nimmi, ja tännage Jummalat ja Jēsa Tem-ma läbbi." Rõl. 3, 17.

"Eks kumme polle puhtaks sanud? agga kus need ühheksa on? Eks muid polle leitud, kes olleksid taggasi tulnud Jummalale au-andma, kui agga seinnane woõra Ma mees?"

Luk. 17, 17. 18.

"Amen, kitus ja au ja tarkus, ja tanno, ja auustus ja wäggi ja rammo olgo meie Jummalale iggaweste iggawesteks aiaks. Amen." Jlm. ram. 7, 12.

Ärralunnastamise tännolif mele- tulletaminne.

„Pea meles Jesust Kristust, kes on üles-
äratud surnust, kes on Daweti sugust, min-
no armõppetuse järrele.“ 2 Tim. 2, 8.

„Ja teie teate, et teid ei olle kadduwatte
asjadega, ei hõbbeda egga kullaga lunnastud
teie tühjast ellamisest, mis teie ollete wanne-
mist õppinud; waid Kristusse kui ühhe ilma
wiggata ja puhata Talle kalli werrega.“

1 Peetr. 1, 18. 19.

„Temma on ühhe mällestusse teinud om-
ma immeasjadele; arimolinne ja hallastaja
on Jehowa.“ Paul 111, 4.

„Ka meie Pasa-tal Kristus on meie eest
tappetud.“ 1 Kor. 5, 7.

„Eest Jssand Jesus sel õfel, kui Tedda
ärraanti, wõttis leiba, ja tannas, ja murdis
ja ütles: Wõtke, sõge, se on minno ihho,
mis teie eest murrakse; sedda tehke minno
mällestusseks. Sellsammal kombel wõttis
Temma ka karrika pärast õhto-sõmaaega,
ja ütles: Sesinnane karrikas on se uus seä-
dus minno werre sees; sedda tehke, ni mitto-
ford kui teie ial sedda jote, minno mälles-
tusseks.“ 1 Kor. 11, 23. 24. 25.

„Se Tal, mis on ärratappetud, se on
wäärt, et Ta wõttab wägge ja rikust, ja
tarust ja rammo, ja auustust, ja au ja ki-
tust.“ Jlm. ram. 5, 12.

Jummalafartus.

„Ja nüüd Israel, mis küsib Jehowa so
Jummal sinno käest? muud kui et sa pead
kartma Jehowat omma Jummalat, et sa
kaid keige Temma tede peäl, ja et sa Tedda
armastad, ja Jehowat omma Jummalat tenid
keigest ommast süddamest ja keigest ommast
hingest.“ 5 Mos. 10, 12.

„Minna ja minno perre tahhame Jehowa
tenida.“ Jos. 24, 15.

„Alaki ei woi kahte issandat tenida, sest
ehk temma wihtab ühhe ja armastab teise;
ehk hoiab ühhe pole, ja põlgab teist ärra.
Teie ei woi mitte Jummalat tenida ja Mami-
monat.“ Matt. 6, 24.

„Kui kegi teie seast arwab Jummalat tenia
ollewad, ja ei tallitse mitte omma keelt, waid
pettab omma süddant, selle Jummalat tenis-
tus on tühhine. Üks puhhas ja laitmatta
tenistus Jummalat ja Jssa ees on se: Waeste
laste ja lesknaeste järrele kulsama nende willet-
suses, ja isseennast ilmariggata mailmast
piddama.“ Jak. 1, 26. 27.

„Sepärast maenitsen minna teid, wennad,
Jummalat sure süddamelikko hallastusse läbbi,
et teie annate ommad ihhud ellawaks, püh-
haks ja Jummalat melepäralliseks ohwriks,
se olgo teie moistlik Jummalat-tenistus.“

Rom. 12, 1.

Allandus.

„Onsad on need, kes waimus waesed on; sest nende parrast on taewariik.“ Matt. 5, 3.

„Temma on laiale pillanud neid, kes sure-
lised on omma süddame melest. Temma
on mahhatoukanud wäggewaid aujargede peält,
ja allandikkud üllendanud. Kennel nälg on,
neid on Temma täitnud hea andidega, ja
riffaid tühjalt ärrasaatnud.“ Luf. 1, 51. 52. 53.

„Keif olge teine teise wasto allandikkud,
ja ehitage ennast seestpidi allandikko melega;
sest Jummal panneb surreliste wasto, agga
allandikkudele annab Temma armo.“

1 Peetr. 5, 5.

„Arwage allandusse läbbi teine teist üle-
maks, kui isseennast.“ Wilip. 2, 3.

„Ärge noudke kõrki asjo, kuid heitke ennast
allandikkude seltsi.“ Rom. 12, 16.

„Minna ei olle middagi keikide heategge-
miste, ja keige truusse wasto, mis Sa om-
ma sullasele olled teinud.“ 1 Mos. 32, 11.

„Ja se tõlner seisis emalt, ja ei tahtnud
omma silmige taewa pole ülestõsta, waid
lõi omma wõsto rindo ja ütles: Oh Jum-
mal, olle mulle pattusele! Minna ütlen teile:
Sesinnane läks alla omma kotta parreminne
digeks moistetud kui teine. Sest iggaüks,
kes ennast isse üllendab, tedda allandakse;
agga kes ennast isse allandab, tedda üllen-
dakse.“ Luf. 18, 13. 14.

Truus.

„Kes on nüüd üks ustarw ja moistlik maia-
piddaja, tedda isсанд omma perre ülle pan-
neb, neile digel aial seatud roga andma!“

Luf. 12, 42.

„Se on hea, sinna hea ja ustarw sullane,
sinna olled ülle pisto ustarw olnud, minna
tahhan sind ülle paljo panna: minne omma
isfanda rõmo sisse.“ Matt. 25, 21.

„Kes keigewähhema sees ustarw on, se on
ka sures ustarw; ja kes keigewähhema sees
üllekohtune on, se on ka sure sees üllekohtune.“

Luf. 16, 10.

„Paljo küsitaske iggaühhe käest, kelle kätte
paljo on antud, ja kelle hõleks paljo on an-
tud, selle käest peab weel ennam noutama.“

Luf. 12, 48.

„Sest kennel ial on, sellele peab antama,
ja temmal peab küt ollema; agga kennel ep
olle, selle käest peab ka ärrawoetama mis
temmal on.“ Matt. 13, 12.

„Sullased käsfi omma ennaste isfandatte
fanna kuulda; keikis asjus nende mele parrast
olla, ja et nemmad ei hauku wasto, ja ühtegi
kõrwale ei sata, waid et nemmad keif head
truust ülesnäitwad, et nemmad Jummal
meie Önnisteggia õppetusele keikipiddi woit-
sid illo tehha.“ Tit. 2, 9. 10.

„Et ükski ei te üllekohto, egga petta omma
wenda sesinnatse asja sees, separrast, et Is-
sand on kättemaksja.“ 1 Tessal. 4, 6.

Isseennese ärrasalgaminne.

„Käige Waimus, siis ei te teie mitte lihha himmo järrele. Gesti lihha himmustab Waimo wasto, ja Waim lihha wasto. Agga kes Kristusse pärrast on, need on omma lihha risti lõnud ihaldamistega ja himmudega.“

Kul. 5, 16. 17. 24.

„Pangem mahha sedda patto, mis kow waste meie ümber seisab, ja jookskem kannatusse läbbi sedda woido jooksmist, mis meile seätud, ja wadagem Jeesusse peäle, kes meie usso üllemaatja ja lõppetaja on.“

Ebr. 12, 1. 2.

„Jeesus ütles: Kui kegi minno järrele tahab tulla, se sulgago isseennast ärra, ja wõtko omma risti ennese peäle, ja käigo minno järrel. Gesti kes ial omma ello tahhab hoida, se kautab sedda ärra; agga kes ial omma ello ärrakautab minno pärrast, se leiab sedda. Gesti mis kasso on innimesesest sest, kui temma teik se mailma kassuks saaks, agga omma hingele kahjo teeks? ehk mis lunnastamisest hinda woib innimenne anda omma hinge eest?“

Matt. 16, 24. 25. 26.

„Ja kes omma risti ei kanna ja minno järrele ei tulle, ei se woi mo jünger olla.“

Luk. 14, 27.

„Agga iggaüks, kes woitleb, on teikis asjus kassin; nemmad on küt sepärrast kassinad, et nemmad kadduwa kroni sawad; agga meie same hukkaminnematta kroni.“ 1 Kor. 9, 25.

Kannatus.

„Ärra põlga, mo poeg, Jehowa karristust, ja ärra tüddi mitte ärra Temma nomimisest. Gesti kedda Jehowa armastab, sedda nomib Ta, ja Temmal on temmast hea meel, kui isal ommast poiast.“ Öpp. san. 3, 11. 12.

„Kui ta saab kurrastand, siis hallastab Temma ka omma sure heldusse järrele. Gesti Ta ei waewa ommast süddamest, kui Ta innimesse lapsed kurrastab.“ Nutto l. 3, 32. 33.

„Se on hea, et innimenne otas, ja wait on Jehowa ärrapeastmisse peäle otes. Hea on mehhele, kui ta ikket ommas nores eas kannab.“ Nutto l. 3, 26, 27.

„Kui teie hingaksite, siis saaksite teie abbi; kui teie olleksite rahhul ja lodaksite, siis olleksteil rammo. Agga teie ep olle mitte tahtnud.“

Jes. 30, 15.

„Ükspäinis Jummal jures on mo hing wait, Temma käest tulleb mulle abbi.“

Laul 62, 2.

„Hoidke ommad hinged omma kannatusse läbbi.“ Luk. 21, 19.

„Meie Jssanda pitka mele arwage õnnistusseks.“ 2 Peetr. 3, 15.

„Patto wõlg on takka aetud Temma käest, ja Sedda on waewatud; agga Ta polle mitte omma suud lahtiteinud, kui tal, mis wiakse ärratappa, ja kui lammas, mis suud kinnipeab omma niitja ees; nenda ei olle Ta mitte omma suud lahtiteinud.“ Jes. 53, 7.

Rahhul olleminne keigega.

"Mikspärrast nurriseb siis üks ellus innimenne? Iggamees nurrisego omma patto pärrast." Nutto l. 1. 3, 39.

"Kes on mulle taewas armsam kui Sinna? Kui ma Sinno jures ollen, ei himmusta ma ühtegi siin Ma peäl. Kui mo lihha ärra lõppeb ja mo südda ka, siis olled Sa, Jummal! mo süddame kaljo ja mo ossa iggawest,"
Laul 73, 25. 26.

"Mulle on se hea Jummal tiggil olles; Jehowat Jēsandat pannen ma ommaks warjopaigaks, et ma juttustan keif Sinno teggemissed." Laul 73, 28.

"Meie teame, et keif heaks tulleb neile, kes Jummalat armastawad." Rom. 8, 28.

"Olge rahhul sega, mis kää on; sest Temma on sõlnud: Ei tahha ma sinnust mahhajäda, egga sind ei paigast mitte mahhajätta."
Ebr 13, 5.

"Agga Jummalakartus on suur kasso, kui meie ommaga rahhul olleme. Sest meie ep olle ühtegi ilmaile tonud, arwalik on, et meie middagi ei woi mailmast ärrawia. Agga kui meil peatoidust ja ihho kattet on, siis peame sega rahhul ollema." 1 Tim. 6, 6. 7. 8.

"Sest rahha-ahnus on keifide furja asjade juur, mis monningad on püüdud, ja ussust ärra efsinud, ja on isseennast paljo walloga läbbipistnud." 1 Tim. 6, 10.

Julgus Jummal peäle.

"Onnistud on se mees, kes lodab Jehowa peäle, ja kelle lotus Jehowa on." Jerem. 17, 7.

"Loda Jehowa peäle keigest ommast südamest, ja ärra toeta ennast mitte omma enese moistusse peäle." Opp. san. 3, 5.

"Heitke keif omma murret Temma peäle, sest Ta murretseb teie eest." 1 Peetr. 5, 7.

"Ons Jummal meie eest, kes woib meie wasto panna? Kes omma enese Poiatege polle armo annud, waid on Sedda meie keifide eest ärraannud; kuis ei peaks Temma mitte ka sellesammaga meile keif armust andma?" Rom. 8, 31. 32.

"Pange tähhele need linnud, mis taewal: sest nemmad ei külwa egga leika, egga panne kofko aitade sisse, ja teie taewane Jēsa toidab neid. Eks teie olle paljo üllemad kui need?" Matt. 6, 26.

"Sepärrast ei pea teie mitte murretsema ja üttema: Mis peame meie sõma? ehk mis peame meie joma? ehk misga peame meie ennast katma? Sest keif sedda noudwad pagaganad takka; sest teie taewane Jēsa teab, et teile sedda keif tarwis lähhab."

Matt. 6, 31. 32.
"Ärge heitke nüüd mitte ärra omma julgust, mis sure palga saab." Ebr. 10, 35.

L o t u s.

„Wereta Jehowa peäle ommad teed ja loda Temma peäle; tül Ta toimetab keif hästi.“ Laul 87, 5.

„Mo Jummal! Sinno peäle lodan ma. Ärra lasse mind mitte häbbi sisse sada. Ei sa ka mitte häbbisse ei ükski neist, kes Sind otawad.“ Laul 25, 2. 3.

„Agga kes Jehowat ootwad, need sawad ue rammo, ja lähhawad ülles tibadega kui kottad; nemmad jookswad, ja ei tüddi mitte ärra, nemmad käiwad ja ei wässi mitte ärra.“ Jes. 40, 31.

„Ja kannatus sadab mitto naggema, ja kui mitto on nähtud, se sadab lotust. Agga lotus ei te meile häbbi.“ Rom. 5, 4. 5.

„Ootke täieste se armo peäle, mis teile pakkutakse Jesusse Kristusse ümutamisse läb- bi.“ 1 Peetr. 1, 13.

„Siis piddagem lotusse tunnistamist il- matagganematta; sest se on ustaw, kes sedda tootanud.“ Ebr. 10, 23.

„Jehowa on mo jaggo, ütleb minno hing; sepärrast tahhan ma Temma peäle lota.“

Matto 1. 3, 24.

„Ootke Temma peäle iggal aial, oh rah- was! wallage wälja omma südda Temma ette; Jummal on meile warjopaigaks, Sela.“

Laul 62, 9.

Palluminne ja eestpalluminne.

„Hüa mind appi ahvastusse päwal; siis tahhan ma sind sest wäljakiskuda, ja sinna pead mind auustama.“ Laul 50, 15.

„Palluge iggal aial keige palwe ja pallu- missega waimus, ja sesamma pärrast waltwage keige peälekäimisse ja pallumisssega keige püh- hade eest.“ Ewes. 6, 18.

„Sepärrast maenitsen minna keigeesite, et peab tehtama pallumissi, palwesid, pallu- missi teiste eest, ja tännamissi keikide inni- meste eest, kunningatte ja keikide eest, kellel keigeüllem melewald on, et meie rahholist ja waitist ello woiktime ellada keige Jummal- kartusse ja ausa ello sees. Sest se on hea, ja armas Jummal meile Onnisteggia melest, kes tahhab, et keik innimesed peawad õnsaks sama, ja tõe tundmissele tullesse.“

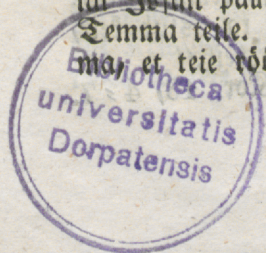
1 Tim. 2, 1-4.

„Kui nüüd teie, kes teie kurtjad ollete, moistate häid andid anda omma lastele; kui paljo ennam annab teie Issa, kes taewas on, häid andid neile, kes Sedda palluwad?“

Matt. 7, 11.

„Tõest, tõest, minna ütlen teile: Mis teie iol Jesalt pallute minno nimmel, sedda annab Temma teile. Palluge, siis peate teie wot- ma, et teie tõõm woiks täis olla.“

Joan. 16, 23. 24.

Armastus liggemeste wasto.

„Keik se kâst saab tâis ühhes sannas, selle sees: Sinna pead omma liggimest armastama kui isfeennest.“ Kal. 5, 14.

„Keik mis teie ial tahhate, et innimesed teile veawad teggema, nendasammoti tehke ka teie neile; sest se on se kâst ja need proh-wetid.“ Matt. 7, 12.

„Eest kui teie neid armastate, kes teid armastawad, mis palka sate teie sest? Eks tõlnerid ka seddasamma ei te?“ Matt. 5, 46.

„Armastage teine teist ellaste kui wennad; teine joudko teise ette austamisega. Olge rõõmsad rõõmsadega, ja nutke nutattega.“

Rom. 12, 10. 15.

„Kandke teine teise koormad, ja nenda täitke Kristusse kâsso.“ Kal. 6, 2.

„Armastus on pitkamelelinne, ja näitab omma heldust üles; armastus ei olle kadde; armastus ei te wallutust, temma ei surustelle, temma ei näita ennast kurjaste, temma ei oksi omma kâsso, temma ei sa wihhaseks, temma ei mõtle kurja peäle, temmal ei olle rõmo üllekohtust, agga tõe parrast on temmal teistega rõõm; temma sallib keik, ta ussub keik, ta lodab keik, temma kannatab keik.“

1 Kor. 13, 4-7.

Leppimisfe meel.

„Armastage ommad wihhamehhed; õnnistage neid, kes teid ärrawannuwad; tehke head neile, kes teid wihkawad, ja palluge nende eest, kes teile liga tewad ja teid tak-takiusawad.“ Matt. 5, 44.

„Kui se woib olla, siis piddage teige innimestega rahho ni paljo, kui teie polest sünnib.“

Rom. 12, 18.

„Kui nüüd sinno waentasel nâlg on, siis sõda tedda, kui temmal janno on, siis joda tedda; sest kui sa sedda teed, siis koggud sinna tullisid süsi temma Pea peäle.“

Rom. 12, 20.

„Olge wihhased, agga ärge tehke mitte patto. Ärge laske pârwa loja miinna omma wihhastamisfe ülle.“ Ewef. 4, 26.

„Kui teie innimestele nende eksitussed andeks annate, siis annab ka teie taewane Jäsa teile andeks. Agga kui teie innimestele nende eksitussi mitte andeks ei anna, siis ei anna ka teie Jäsa teie eksitussi mitte andeks.“

Matt. 6, 14. 15.

„Sepärrast ehhitage ennast kui Jumala ärrawallitsetud, pühhad ja armastud, südda-melikko hallastusfega, heldusfega, allandusfega, tassandusfega, pitka melega; kannatage teine teise, ja andke andeks teine teisele, kui kellelgi on middagi kaebamist teise peäle; kui Kristus teile ka on andeks annud, nenda tehke ka teie.“ Kol. 3, 12. 13.

Tasfandus.

„Minno armad wennad, olgo igga innimenne nobbe kuulma, pitkalinne räkima, pitkalinne wihhale. Sest innimesse wihha ei te mitte, mis Jummal ees õige on. Sepärrast heitke ennesest ärra keik rojust ja kurjust, mis wägga paljo on, ja wõtke tasfase melega wasto sedda sanna, mis teie sisse on istutud, ja woib teie hinged õnsaks tehha.“

Jak. 1, 19. 20. 21.

„Wennad! kui innimenne ka ühhe ekkitusse sisse sattub, siis parrandage nisuggust jälle tasfase waimoga, kes teie waimoliiklud ollete, ja wata hästi isseennese peäle, et sind ka ei kiusata.“ Kal. 6, 1.

„Õusad on need tasfased, sest nemmad peawad maad pärrima.“ Matt. 5, 5.

„Wõtke ennesse peäle minno ikke, ja õpige minnust, et minna ollen tasfane, ja südamest allandik, siis leiate teie hingamist ennesse hingedele. Sest minno ikke on hea, ja minno koorm on kebja.“ Matt. 11, 29. 30.

„Et ka Kristus on teie eest kannatanud, ja teile tähte jätnud, et teie peate Temma jälgede sees käima, kes ei olle patto teinud, ja selle suust polle pettust leitnd; kes ei ähwardand, kui Ta kannatus; waid andis selle hõlaks, kes õiete kohlut moistab.“

1 Peetr. 2, 21. 22. 23.

Õiglase meel.

„Jummal on innimest lonud õiglaseks; agga nemmad isse otsiwad paljo kurie ärramõtlemissi.“ Rogg. 7, 29.

„Ma tean, mo Jummal, et Sinna südant läbbikatsud, ja õiged wiisid on So mele pärrast.“ 1 Mla ram. 29, 17.

„Kui meie ei ütle ennesel patto ollewad, siis pettame meie isseennast, ja tõdde ei olle mitte meie sees. Kui meie ei ütle ennast patto teinud ollewad, siis teme meie Tedda walleliiklaks, ja Temma sanna ei olle mitte meie sees.“ 1 Joann. 1, 8. 10.

„Kes ütleb: Minna tunnen Tedda, ja ei pea mitte Temma kääsõfanna, se on wallelik, ja selle sees ei olle mitte tõdde.“

1 Joann. 2, 4.

„Siis pange nüüd mahha keik kurjust, ja keik pettust, ja kawwalust, ja kadedussed, ja keik kelekandmissed.“ 1 Peetr. 2, 1.

„Jätke mahha wallet, ja räkige tõt, igga üks omma liggimessega, sest et meie olleme teine teise liikmed.“ Ewes. 4, 25.

„Wata, minna läkkitan teid kui lambaid kesket huntide sekka; sepärrast olge moistlikud kui ussid, ja waggurad kui tuikesed.“

Matt. 10, 16.

Digus iggamehhe wasto.

„Digus tōstas rahwast fōrgefs; agga pat on rahwale riggedafs asjaks.“ Opp. f. 14, 34.

„Sepārrast ārgo wallitfego pat mitte kui funningas teie surreliffo ihho sees, et teie wottakfite temma fanna kuulda temma himmude sees. Urge andke fa mitte ommad liifmed ūllekohto fōariistufs pattule; waid andke ennast isse Jummalale kui need, kes furnust on ellawaks sanud, ja ommad liifmed digusse fōariistufs Jummalale.“ Rom. 6, 12. 13.

„Teie peate ennestē peale wotma sedda uut innimest, kes Jummalala sarnatseks on lodud tōssise digusse ja pūhhtisusse sees.“

Erwes. 4, 24.

„Kes warrastanud, se warrastago mitte ennam, waid tehko enneminne tōdd, ja saatko fāttega head, et temmal olleks sellele jaggada, kannel tarwis on.“ Erwes. 4, 28.

„Agga Salkaus jai seisma, ja ūtles Is-sanda wasto: Wata, Is-sand, minna annat omma poolt warrandust waestele, ja kui ma kellelegi ollen ūllekohto teinud, annan minna nelsawōrra taggasi. Agga Jesus ūtles temma wasto: Tanna on sellesinnatse kōiale ōnnistus tulnud.“ Luk. 19, 8. 9.

„Nouame head, ei mitte ūkspāinis Is-sanda ees, waid fa innimeste ees.“

2 Kor. 8, 21.

Selde meel.

„Temma allandas isseennast, ja wottis sullase nāggo ennesele, ja sai innimeste sarnatseks, ja leiti wāljaspiddisest kombest kui innimenne.“ Bilip. 2, 7.

„Innimesse Poeg ep olle tulnud, et Sedda tenitakse, waid et Temma tenib ja annab omma hinge sunnastamisē hinnaks mitme eest.“ Matt. 20, 28.

„Sedda mōda kui iggaŭks on armo-andi sanud, nenda aitage teie teist sellega, kui Jummalala monnesarnatse armo head majapid-dajad.“ 1 Petr. 4, 10.

„Urge otfigo ūksē, mis temma ennese kasso on, waid iggaŭks otfigo, mis teise kasso on.“ 1 Kor. 10, 24.

„Ūks Samaria mees fāis sedda teed: ja kui ta sedda innimest nāggi — kes rōdwlitte fātte olli sattund — sai temma sūdada halledaks; ja ta tulli temma jure, ja siddus temma hawad kinni, ja wallas ōlli ja wina sisse, tōstis tedda fa omma ennese weikse selga, ja wiis tedda fōrtso, ja kandis hoolt temma eest.“ Luk. 10, 33. 34.

„Mis kasso on sest, mo wennad, kui fegi ūtleb ennesele usko ollewad, agga teggusid ep olle temmal? Kas se usk woib tedda ōnsaks tehha?“ Jak. 2, 14.

„Mis teie ial ollete teinud ūhhele nendes sinnaſte mo wāhhematte wendade seast, sedda ollete teie mulle teinud.“ Matt. 25, 40.

Tõteggeminne.

„Omma palle higgi sees pead sa leiba sõma, senni kui sa jälle mullaks saad, sest seitsammast olled sa woetud. Cest sinna olled põrm ja pead jälle põrmuks sama.“

1 Mos. 3, 19.

„Mõtle hingamisse pawa peäle, et sa sedda pühhitsed. Kuus pawa pead sa tõõd teggema, ja keif omma teggemist ärrateggema; agga seitsmes pawa on hingamisse pawa Jehowa sinna Jummalale.“

2 Mos. 20, 8. 9. 10.

„Cest, kui meie teie jures ollime, käftime meie teitid sedda, et, kes ei tahha tõõd tehha, se ei peage mitte sõma. Cest meie kuleme, et monningad teie seas ilma hea wisita ellawad, ja ei te mitte tõõd, waid aiawad tühjad asjad takka. Agga nisuggused käftime ja mae nitseme meie omma Isfanda Jesusse Kristusse läbbi, et nemmad waiksel wisil tõõd tehhes, omma ennaste leiba peawad sõma.“

2 Tessal. 3, 10. 11. 12.

„Kui Jehowa ei ehita kodda, siis hõnet ehhitajad näwad seäl kallal waewa ilmaaego; kui Jehowa ei hoia liina, siis walwab waht ilmaaego.“ Laul 127, 1.

„Ja Isfandal meie Jummalal olgo lahke meel meie wasto, ja kinnitago meie kätte tõõd meie jures, ja sedda meie kätte tõõd kinnitago Temma.“ Laul 90, 17.

Seateggeminne.

„Wägga õnnis on se, kes ühhe kehwa põlwe targaste ärraawab; Jehowa peastab tedda ärra õnnetusse pawal.“ Laul 41, 2.

„Õnsad on need armolissed, sest nemmad peawad armo sama.“ Matt. 5, 7.

„Agga kel mailma peatoidust on, ja näab omma wennal middagi tarwis ollewad, ja panneb omma süddame temma eest kinni, kuidas jääb Jummal armastus temma siise? Minno lapsokessed, ärge armastagem mitte sanna egga kelega, waid teoga ja tõega.“

1 Joann. 3, 17. 18.

„Kässi neid, kes rikkad sessinnatses mailmas, et nemmad ei pea surelissed ollema, egga kadduwa rikkusse peäle lootma, waid ellawa Jummal peäle, kes meile keif rohkeste annab tarwidusses; et nemmad peawad head teggema, ja hea teggude sees rikkaks sama, heal meel andma, ja teistele jagama, ja enestele warrandust fogguma heaks allusesse tulles peäle, et nemmad iggawest ello woiksed kätte sada.“ 1 Tim. 6, 17. 18. 19.

„Ärge unnustage mitte ärra head tehha ja teistele jaggada; sest nisuggused ohwrid on Jummal mele pärrast.“ Ebr. 3, 16.

„Agga kui meie head teme, siis ärge tüdigem mitte ärra, sest meie peame ommal aial leikama, kui meie järrele ei anna.“

Rol. 6, 9.

Kassinus ja puhtus.

„Süddame seest tulleswad wälja furjad mõtlemised, tapmised, abbiellorikmised, horajahhid, wargused, walletamised, teotamised.“ Matt. 15, 19.

„Olge moistlikud ja walwsad palwedele.“ 1 Peetr. 4, 7.

„Ellage kui walgusse lapsed, ja ärge olgo teil teggemist pimmedusse siggimatta teggudega.“ Ewes. 5, 9. 11.

„Olge kassinad, walwage, sest teie waenlane se furrat, käib ümber kui mõiraja loukoer, ja otsib, kedda temma woiks ärraneelda.“

1 Peetr. 5, 8.

„Walwage ja luggege, et teie küsatusesse sisse ei sa; waim on kü walmis, agga lihha on nõdder.“ Matt. 26, 41.

„Sepärrast nüüd, ärge maggagem ka kui need teised, waid walwagem ning olgem kassinad.“ 1 Tessal. 5, 6.

„Ehk eks teie ei tea, et teie ihho on pühha Waimo tempel, kes teie sees on, kedda teie Jummalalt sanud, ja teie ei olle mitte isse-enneste pärrast? Sest teie ollete kalli hinnaga ostetud; sepärrast auustage Jummalat ommas waimus, mis Jummal pārrast on.“

1 Kor. 6, 19. 20.

„Agga hoidke ennast, et teie süddamed ei sa koormatud liasõmisse ei liajomisse egga peatoidusse murretega.“ Luf. 21, 34.

Ellamine Jummalas.

„Agga teie ollete se ärrawallitsetud suggu, se kunninglik preestri-amet, se pühha rahwas, se pärris rahwas, et teie peate selle wāggewad nouud kolutama, kes teid pimmedast on kutsnud omma immelikko walgusse jure.“ 1 Peetr. 2, 9.

„Ja et teie head ello peate pagganatte seas, et nemmad se eest, mis nemmad teist kui furjateggiatetest pahha rāgiwad, wōttaksid teie hea teggude pärrast, mis nemmad teist nāwad, Jummalat auustada katmisse päwal.“

1 Peetr. 2, 12.

„Et teie woiksite olla ilmalaitmatta, ja waggurad, wiggata Jummal lapsed kes sedda tiggedat ja pōrast suggu, kelle seas teie paistate otsego selged taewa tähhed mailmas.“

Wilip. 2, 15.

„Menda paistko teie walgus innimeste ees, et nemmad teie head teud nāwad, ja auustawad teie Jesa, kes taewas on.“ Matt. 15, 16.

„Et ükski omma wennale tulli egga pah-handust ei te.“ Rom. 14, 13.

„Hoidke ennast keige se eest, mis nāitab furja ollewad. Agga se rahho Jummal isse pühhitsego teid lābbi ja lābbi, ja keik, mis teil on, waim, ja hing, ja ihho sago hoitud ilmalaitmatta meie Jesanda Jesusse Kristusse tullemises.“ 1 Tessal. 5, 22. 23.

Südda on üsna taewa pole

„Onsab on need, kes puhtad süddames on, sest nemmad peawad Jummalat näggema.“

Matt. 5, 8,

„Kui teie nüüd Kristussega ollete ullesär-
ratud, siis otsige sedda, mis üllewel on, kussa
Kristus on istmas Jummalat parramat kael.
Möittelge nende asjade peäle, mis üllewel on,
ei mitte nende peäle, mis Ma peäl on.“

Rol. 3, 1. 2.

„Sest kussa teie warrandus on, seäl on
ka teie südda.“ Matt. 6, 21.

„Sest meie ellamine on taewas, kust meie
ka otame Onnisteggiat, Jssandat Jესust Kris-
tust, kes meie alwa ihho tahhab muta, et se
Temma ärraselletud ihho sarnatseks peab sa-
ma, sedda wägge möda, misga Temma ka
keik asjad woib ennese alla heita.“

Witip. 3, 20. 21.

„Wennad, minna ei arwa ennast isse
mitte seks, kes sedda kätte sanud; agga ühhe
asja ütlen minna: Ma unnustan käl ärra,
mis tagga on, agga ma sirrutan ennast sen-
na pole, mis ees on. Minna kiusan ettesea-
tud margsi pole, se ülleweltse Jummalat kuts-
mise woido-anni pole Kristusse Jესusse sees.“

Witip. 3, 13. 14.

„Sest meie peame keik arowalikkus sama
Kristusse kosto-jarre ees, et iggaüks peab
sedda möda sama, kui temma ihhus on tei-
sede, mis hea ehk kurri.“ 2 Kor. 5, 10.

Biblioteka
universitatis
Darmstadtensis